DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 1. JULI 1976 [1]

Jan Eliza de Wind
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 62/75

Sammendrag

Tjenestemænd — forfremmelse — udvælgelse — kriterier — administrationens skøn (Vedtægten for tjenestemænd, artikel 45)

Selv om man kan rejse det spørgsmål, om ikke ansættelsesmyndigheden har lagt for stor vægt på de overordnedes vurderinger i forhold til de andre momenter i bedømmelsen, har denne ansættelsesmyndighed imidlertid vedtægtsmæssig beføjelse til, når den træffer beslutning om forfremmelser, at foretage udvælgelser på grundlag af en sammenligning af de ansøgere, der kan forfremmes, efter den metode som ansættelsesmyndigheden finder mest hensigtmæssig samt på grundlag af ansøgernes bedømmelsesrapporter.

I sag 62/75

JAN ELIZA DE WIND, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, boende i 1640 Rhode-Saint-Genese, Oud Kloosterlaan 29, Belgien, repræsenteret af M. Denys, advokat ved Cour d'Appel i Bruxelles, og med valgt bopæl i Luxembourg hos advokat J. Loesch, 2, rue Goethe,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske rådgiver, R. C. Fischer, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos sin juridiske rådgiver, M. Cervino, bâtiment CFL, place de la Gare,

sagsøgt,

navnlig angående annullation af den i Officielle Meddelelser den 28. oktober 1974 offentliggjorte liste over de tjenestemænd, hvis fortjenester er anset som de bedste, samt af optagelsen på denne liste og forfremmelsen til lønklasse

1 — Processprog: Hollandsk.

A 4 af hr. E. og hr. P., og af sagsøgtes stiltiende afslag på sagsøgerens klage af 17. december 1974,

afsiger

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden A. O'Keeffe, dommerne A. M. Donner og F. Capotorti,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

De faktiske omstændigheder

De faktiske omstændigheder og parternes anbringender under skriftvekslingen kan sammenfattes således:

I — Sagsfremstilling og retsforhandlingernes forløb.

Sagsøgeren, som er nederlandsk statsborger, og som siden den 14. september 1964 har gjort tjeneste ved Kommissionen, blev den 1. oktober samme år udnævnt tjenestemand i lønklasse A 5 i generaldirektoratet for sociale sager, afdelingen for faglige uddannelser. Fra august 1969 til juli 1972 var han tilknyttet afdelingen for industrielle og faglige forhold, arbejdssociologi. På nuværende tidspunkt leder han sekretariatet for en række paritære udvalg og arbejdsgrupper, samt kontaktmøder med repræsentanterne for forskellige faglige organisationer.

I efteråret 1974 blev der truffet bestemmelse om forfremmelser fra lønklasse A 5 til lønklasse A 4. Listen over de tjenestemænd, som man havde fundet mest fortjent til at blive forfremmet, blev offentliggjort den 28. oktober 1974 i pjecen »Officielle Meddelelser«. Sagsøgerens navn var ikke på denne liste.

Man fulgte den »forudgående høringsprocedure«, som blev vedtaget ved Kommissionens beslutning af 21. december 1970 og ændret ved beslutning af 14. juli 1971 og hvorefter der blev nedsat fem forfremmelsesudvalg for kategorierne A, B, C og D og tjenestegruppe LA, som fik til opgave »at undersøge forholdene for tjenestemænd, som opfylder de nødvendige vedtægtsmæssige betingelser for at blive forfremmet inden for et bestemt budgetår«.

For at lette opgaven for forfremmelsesudvalget for tjenestemændene i kategori A, vedtog Kommissionen den 18. juni 1973 en »metode til bedømmelse af de tjenestemænd i lønklasse A 5, som har ret til

en forfremmelse til lønklasse A 4« ifølge hvilken:

- Generaldirektør for de forskellige generaldirektorater anmodes om at udfærdige en liste over tjenestemænd i lønklasse A 5, som har ret til en forfremmelse, og at overgive denne liste til et »forfremmelsesudvalg«. Den pågældende generaldirektør bestemmer rækkefølgen for de tjenestemænd på denne liste, der indstilles til forfremmelse;
- forfremmelsesudvalget, som kan ændre disse indstillinger samt den deri angivne rækkefølge, tildeler hver enkelt tjenestemand et vist antal points, som er fastsat i den nævnte »metode«. Den giver ligeledes *alle* de tjenestemænd, som er opført på den nævnte liste, points efter følgende »objektive« kriterier:
  - alder,
  - anciennitet i lønklassen,
  - anciennitet i tjenesten,
  - bedømmelse: bedømmelsen indeholder tre rubrikker (kvalifikationer, tjenstlig indsats, tjenstlig adfærd), og i hver enkelt af dem kan der gives en af følgende bedømmelser: »over normalen«, »normal«, »utilstrækkelig«.

Et vist antal tjenestemænd, som kan forfremmes, får af forfremmelsesudvalget desuden points efter deres placering på den af generaldirektørerne udfærdigede liste. Antallet af de tjenestemænd, som kan tildeles disse points, afhænger af det samlede antal af tjenestemænd, som er opført på denne liste.

- Forfremmelsesudvalget opfordres dernæst til at udarbejde et forslag til en liste over de tjenestemænd, »som findes at have gjort sig mest fortjent til en forfremmelse til lønklasse A 4«, og til at forelægge dette forslag for Kommissionen. De tjenestemænd, som er opført på ovennævnte forslag til liste, men ikke forfremmes, tildeles 25 points i det følgende budgetår.

Antallet af de tjenestemænd, som kunne forfremmes, og som blev foreslået af generaldirektøren for generaldirektoratet/V — hvorunder sagsøgeren hører, var i det foreliggende tilfælde 12, men kun de 4 bedst placerede tjenestemænd blandt disse kunne nyde godt af tildelingen af points for deres placering (i henhold til artikel 1, stk. 1, afsnit c) i »bedømmelsesmetoden« og den hertil knyttede liste, hvorefter nr. 1 ud af et antal tjenestemænd på mellem 11 og 13, som har ret til forfremmelse, får 70 points, de to næste 45 points og nr. 4 20 points.

Den i de oprindelige forslag fastsatte rækkefølge var således:

1: E., 2: O., 3: W., 4: P_2., 5: P., 6. *De Wind.*

Efter at forfremmelsesudvalget efter anmodning fra de af det centrale personaleudvalg udpegede medlemmer havde foretaget en særlig undersøgelse af hr. Pasca's og en anden persons forhold, ændrede den rækkefølgen således:

1: E., 2: O., 3: P., 4: W., 5: P_2., 6. *De Wind.*

Der blev opnået følgende karakterer:

E.	Antal points
Alder	54
anciennitet i lønklasse	6
anciennitet i tjenesten	13
bedømmelse	30
	103
placering med henblik på forfremmelsen: nr. 1	70
	173

O.	Antal points
Alder	45
anciennitet i lønklasse	16
anciennitet i tjenesten	8
bedømmelse	30
	99
placering med henblik på forfremmelsen: nr. 2	45
	144

1169

P.	Antal points
Alder	59
anciennitet i lønklasse	18
anciennitet i tjenesten	9
bedømmelse	20
	106
placering med henblik på forfremmelsen: nr. 3	45
	151

De Wind	Antal points
Alder	46
anciennitet i lønklasse	20
anciennitet i tjenesten	10
bedømmelse	30
	106
placering med henblik på forfremmelsen: nr. 6	0
	106

Det fremgår af sagens akter, at sagsøgeren fik det højeste antal points efter tre af de fire *objektive* kriterier, anciennitet i lønklassen, anciennitet i tjenesten og bedømmelsen. Denne sidste indeholder nemlig bemærkning »over normalen« i hver rubrik, hvilket medførte, at sagsøgeren fik tildelt 30 points. Heroverfor fik f.eks. hr. P. to gange bemærkning »over normalen«, og en gang bemærkningen »normal« i rubrikken »tjenstlig indsats«, hvilket gav ham 20 points. Det er altså som følge af de points, som tildeltes for placering, at sagsøgeren blev udelukket fra listen over tjenestemænd, som fandtes at have indlagt sig størst fortjeneste. Eftersom sagsøger i de oprindelige forslag var placeret som nr. 6, kunne han ikke få nogen points for sin indplacering, og placeredes efter tjenestemænd, som »objektivt« set havde dårligere karakterer end han.

Udvalget forelagde Kommissionen et forslag til en liste, som i alfabetisk orden indeholdt navnene på 66 tjenestemænd i lønklasse A 5. Kommissionen, som efter sit eget udsagn har haft mulighed for at gennemse hver enkelt tjenestemands sagsmappe, opstillede under sit møde den 23. oktober 1974 listen over de tjenestemænd, som havde indlagt sig størst fortjeneste. På sit møde den 20. november 1974 forfremmede den 55 tjenestemænd til lønklasse A 4.

Sagsøgeren indbragte derefter, den 17. december 1974, en klage for ansættelsesmyndigheden i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90.

Da Kommissionen ikke besvarede klagen inden for den fastsatte frist, hvilket ligestilles med en stiltiende afvisning, indbragte sagsøgeren den 14. juli 1975 nærværende sag.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Domstolen:

a) annullerer den i »Officielle Meddelelser« af 28. oktober 1974 offentliggjorte liste over de tjenestemænd, hvis fortjenester er anset som de bedste;

b) annullerer beslutningen om optagelse af hr. E. og P. på listen over de tjenestemænd, der ansøger om forfremmelse til lønklasse A 4;
annullerer den beslutning, hvorved hr. E. og P. forfremmes til lønklasse A 4, eftersom Kommissionen har truffet beslutningen uden at have foretaget en tilstrækkelig retlig sammenlignende undersøgelse af alle kandidaternes fortjenester, og navnlig sagsøgerens;

c) annullerer, eller i det mindste erklærer, at Kommissionen for De europæiske Fællesskabers stiltiende afvisning af den af sagsøgeren den 17. december 1974 indgivne ansøgning er ugyldig;

d) idømmer Kommissionen for De europæiske Fællesskaber sagens omkostninger;

e) tager til efterretning, at sagsøgeren forbeholder sig retten til at gøre alle de faktiske og retlige anbringender gældende, som de af modparterne til

deres forsvar anførte argumenter eller fremlagte dokumenter måtte give anledning til;

f) subsidiært:
pålægger Kommissionen at fremlægge protokollatet for mødet den 23. oktober 1974, eller i det mindste den del af dette protokollat, som angår udpegelsen af de personer, der har ret til forfremmelse til lønklasse A 4; pålægger Kommissionen at fremlægge protokollatet for mødet, eller i det mindste den del af dette protokollat, som angår forfremmelsen af hr. E. og P.;

g) indkalder generaldirektøren og sagsøgerens afdelingschef som vidner;

h) pålægger Kommissionen at fremlægge bedømmelserne og sagsmapperne for hr. E. og P.

Sagsøgte har nedlagt påstand om, at Domstolen:

a) frifinder sagsøgte for sagsøgerens påstande;

b) idømmer sagsøgeren sagens omkostninger;

c) såfremt den i henhold til sagsøgerens påstande bestemmer, at der skal finde vidneafhøring sted, også hører sagsøgerens direktør, J. Peel, hvad enten dette måtte ske i stedet for sagsøgerens chef, J. Danis, eller ej.

III — Parternes søgsmålsgrunde og anbringender

a) Vedrørende den første søgsmålsgrund: forskelsbehandling af ansøgerne

Sagsøgeren har anført, at generaldirektørerne ved skønsmæssigt at tildele tillægspoints uden at anvende objektive kriterier således selv udfærdiger listerne over ansøgerne, uden at de har foretaget en sammenlignende undersøgelse af fortjenesterne. De tjenestemænd, hvis bedømmelse tre gange indeholder bemærkningen »meget god« kan således udelukkes fra listen over de tjenestemænd, som har indlagt sig størst fortjeneste til fordel for andre, hvis bedømmelser kun en eller to gange indeholder bemærkningen »meget god«.

Sagsøgte har svaret, at listerne over de tjenestemænd, som har indlagt sig størst fortjeneste, udelukkende udfærdiges af Kommissionen selv på grundlag af forslagene fra forfremmelsesudvalgene. Generaldirektørernes bidrag og opgave begrænser sig til, blandt de tjenestemænd, der hører under dem og som har ret til forfremmelse, at udfærdige forslag og opstille dem i rækkefølge. Det er klart, at forfremmelsesudvalget lægger vægt på denne rækkefølge, men den udgør i intet tilfælde det eneste kriterium, som dette skal tage hensyn til. Listen over de kriterier, som er optaget i »bedømmelsesmetoden« er ikke udtømmende, og i henhold til dennes artikel 4, stk. 3 »er det derfor op til udvalget i hvert enkelt tilfælde at bedømme de forskellige momenter«. Da de oprindelige forslag fra generaldirektørerne eller tjenestegrenscheferne samt forlagenes placering offentliggøres i Personaleposten før udvalgets første møde, kan de pågældende tjenestemænd i tide fremkomme med bemærkninger til disse forslag over for udvalgets medlemmer.

Alle de tjenestemænd, som har ret til forfremmelse behandles på lige fod: efter lange drøftelser mellem de pågældende direktører og de pågældende afdelingschefer tager generaldirektørerne nemlig hensyn til de objektive forhold, som f.eks. alder og anciennitet. Med hensyn til at anvende subjektive faktorer, som f.eks. sammenlignende bedømmelse af kvalifikationer og adfærd, er dette i overensstemmelse med den retspraksis ved Domstolen, som generaladvokaten henviste til i sit forslag til afgørelse i de forenede sager 27 og 30/64 (Recueil 1965, s. 651):

»i overensstemmelse med Domstolens retspraksis afhænger en forfremmelse ikke udelukkende af tjenstlige fortjenester, men også af andre — subjektive — momenter, som har tilknytning til tjenestemændenes karakter og personlighed. Domstolen har desuden gentagne gange

med rette nægtet at sætte sin egen vurdering af forfremmelser i stedet for administrationens subjektive bedømmelser«.

At en tjenestemand, hvis bedømmelse tre gange indeholder vurderingen »over normalen« ikke er blevet forfremmet, medens en anden, som to gange har fået denne vurdering, er blevet forfremmet, er ikke noget bevis for forskelsbehandling. Det er åbenbart, at det ikke er vedtægtens formål, at valget udelukkende afhænger af bedømmelserne.

Sagsøger har herpå svaret, at systemet med points for placering, der er givet uden en begrundelse, som Kommissionen har kunnet skaffe sig besked om, er en mangel ved metoden til »forfremmelse efter objektive kriterier«.

Hr. E., hvis bedømmelse ligesom sagsøgerens navnlig tre gange indeholdt vurderingen »over normalen« havde nemlig kun tre års anciennitet i lønklasse A 5 (sagsøgeren 10; da sagsøger var indplaceret i sidste løntrin i denne lønklasse og havde tre karakterer »over gennemsnittet« havde det været i overensstemmelse med sædvane, om sidstnævnte var blevet indstillet til forfremmelse). Den omstændighed, at generaldirektøren havde opstillet hr. E. som den første, gav denne 70 points, hvilket bragte den samlede pointssum op på 173.

Hr. P's eksempel er endnu mere slående. Han hørte til det samme direktorat som sagsøgeren. Begge blev bedømt af den samme direktør (med tre gange bemærkningen »over normalen« for sagsøgeren, og kun to gange for hr. P.). Sidstnævnte fik karakteren »normal« for sine tjenstlige »præstationer«, hvilket er den vigtigste rubrik i forhold til den vægttildeling, som Kommissionen anvender:

Kundskaber	Præstationer	Adfærd	Samlet pointstal
Over normalen	Over normalen	Normal	27
Normal	Over normalen	Over normalen	24
Over normalen	Normal	Over normalen	20

I modstrid med, hvad sagsøgte har hævdet, har hverken generaldirektøren for DG/V eller sagsøgte selv anmodet sagsøgerens afdelingschef eller direktør om nærmere oplysning vedrørende bedømmelserne.

Når sagsøgeren har opnået 106 points på grundlag af objektive momenter, kunne man tro, at det er bedømmelsen af de subjektive momenter (som f.eks. karakteren og personligheden), der er faldet ud til hans skade. Men rubrikken »adfærd« i hans bedømmelse lyder således: bemærkelsesværdig samvittighedsfuld i tjenesten; meget taktfuld; altid høflig i forholdet til kolleger og andre.

Endelig er der grund til at rejse det spørgsmål, om hr. E. kunne anses for at have ret til forfremmelse, da hans udnævnelse i lønklasse A 5 er fra den 1. oktober 1971 og hans bedømmelse (udfærdiget den 30. juni 1973) således kun angår en periode på under to år.

Sagsøgte har svaret, at da generaldirektørerne udover bedømmelserne skal tage hensyn til andre objektive og subjektive momenter, er det forkert, at et forslag til forfremmelse, hvori indplaceringen ikke nøjagtigt svarer til den, som fremgår af bedømmelserne, alene af den grund nødvendiggør en særlig begrundelse, og at Kommissionen indhenter yderligere oplysninger.

Det er ikke rigtigt, at det er sædvane at indstille en tjenestemand til forfremmelse, som er kommet i sidste løntrin, og som har tre karakterer »over normalen«.

Endelig havde hr. E. den 31. december 1973 en anciennitet på mere end to år i lønklasse A 5.

b) Vedrørende anden søgsmålsgrund: overtrædelse af vedtægtens artikel 45, stk. 1

Sagsøgerne har henvist til generaladvokatens forslag til afgørelse i dom af 5. maj 1964 i sagerne 94 og 96/63 (Recueil 1964, s. 627), hvorefter Raponi-dommen »kraftigt understreger det forhold, at en beslutning om forfremmelse kræver en grundig undersøgelse (på grundlag) af sammenlignelige sagsmapper, således at beslutningen om forfremmelse træffes med kendskab til alle sagens omstændigheder, og den fremhæver, at bedømmelsen af fortjenesterne må foretages efter ensartede kriterier og ud fra sammenlignelige informations- og oplysningskilder«. Artikel 45 kræver, at der foretages en sammenlignende undersøgelse af alle de ansøgeres fortjenester, som har ret til forfremmelse, og ikke kun af de personers, som er opført på en liste over de tjenestemænd, der anses for at have indlagt sig størst fortjeneste. Undersøgelsen vedrørende fortjenesterne omfattede ikke sagsøgeren, fordi tjenestegrenscheferne kun undersøgte de tjenestemænd, som de havde indstillet til forfremmelse. Sagsøger blev derfor vilkårligt holdt ude fra den sammenlignende undersøgelse.

Sagsøgte har svaret, at der blev foretaget en sammenligning for hvert trin af proceduren for alle de tjenestemænd, som havde ret til forfremmelse. Selv om undersøgelsen i øvrigt var blevet begrænset til de tjenestemænd, som generaldirektørerne havde foreslået til forfremmelse, var sagsøgeren ikke blevet udelukket, eftersom hans navn var med i disse forslag.

I modsætning til hvad sagsøgeren har hævdet, for så vidt angår den fulgte fremgangsmåde, udarbejdede generaldirektøren for DG/V, hr. M. S. sine forslag efter at have drøftet dem med sagsøgerens direktør og afdelingschef. Genraldirektøren har heller ikke »vilkårligt fundet, at sagsøgeren ikke kunne forfremmes«. Sagsøgeren var endog blevet foreslået, selv om hans chancer havde været relativ ringe, da han kun var placeret som nr. 6.

Kommissionens undersøgelse begrænsede sig ikke til de tjenestemænd, som forfremmelsesudvalget havde opført på sit listeforslag. På det tidspunkt, da forfremmelsesbeslutningen blev truffet, var Kommissionen endvidere i besiddelse af listen over alle de tjenestemænd, som havde ret til forfremmelse (herunder sagsøgeren), og havde mulighed for at undersøge de enkeltes akter og deres bedømmelser.

Sagsøgeren har hertil svaret, at for så vidt angår angivelserne i referatet af Kommissionens møder den 23. oktober og 20. november 1974, hvorefter Kommissionen har haft lejlighed til at undersøge de individuelle akter og bedømmelser for de tjenestemænd, som kunne forfremmes, og at den har vurderet deres fortjenester, er der tale om »standard-angivelser«.

Sagsøgte bør derfor fremlægge de individuelle bedømmelser og akter vedrørende hr. E. og P.

Sagsøgte har bestridt sagsøgerens påstand om, at angivelserne i referatet af de nævnte møder skulle være standard-angivelser.

I henhold til kendelse, afsagt af Domstolen, (første afdeling), den 19. februar 1976, har denne under den mundtlige forhandling den 1. april 1976 afhørt hr. M. S., tidligere generaldirektør for DG/V som vidne; i dette retsmøde var sagsøgeren repræsenteret af advokat M. Denys, Bruxelles, og sagsøgte af sin juridiske rådgiver R. C. Fischer som befuldmægtiget;

generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 21. maj 1976.

Præmisser

1 Ved søgsmål indgivet den 14. juli 1975 har sagsøgeren påstået annullation af a) den i »Officielle Meddelelser« af 28. oktober 1974 offentliggjorte liste over de tjenestemænd, hvis fortjenester er anset som de bedste, b) opførelsen af to tjenestemænd hr. E. og hr. P på denne liste samt deres forfremmelse til lønklasse A 4, og c) sagsøgtes stiltiende afvisning af sagsøgerens klage i henhold til vedtægtens artikel 90.

2 Sagsøgte har i den foreliggende sag fulgt den »forudgående høringsprocedure«, som sagsøgte havde fastsat ved beslutning af 21. december 1970, og hvorefter der nedsattes fem forfremmelsesudvalg for kategorierne A, B, C og D og tjenestegruppen LA, som fik til opgave »at undersøge forholdene for de tjenestemænd, som opfylder de nødvendige vedtægtsmæssige betingelser for at blive forfremmet inden for et bestemt budgetår«;

3 for at lette opgaven for forfremmelsesudvalget for tjenestemænd i kategori A vedtog Kommissionen den 18. juni 1973 en »metode til bedømmelse af tjenestemænd i lønklasse A 5, som har ret til en forfremmelse til lønklasse A 4«, hvorefter det påhviler hver enkelt generaldirektør at udarbejde forslag i prioritetsorden for de tjenestemænd i lønklasse A 5 i den pågældende generaldirektørs tjenestegren, som har ret til forfremmelse;

4 disse forslag forelægges forfremmelsesudvalget, der kan ændre dem og som tildeler hver tjenestemand points efter objektive kriterier, som f.eks. alder, anciennitet i lønklassen, anciennitet i tjenesten, bedømmelsesrapporter samt tillægspoints til et vist antal af de tjenestemænd, som kan forfremmes, efter deres placering på den af den kompetente generaldirektør udfærdigede liste, således at antallet af tjenestemænd, som kan få disse points, varierer efter, hvor mange tjenestemænd fra det enkelte generaldirektorat der er opstillet på denne liste.

5 Da antallet af de tjenestemænd, som i det foreliggende tilfælde kunne forfremmes inden for generaldirektoratet V i henhold til »bedømmelsesmetoden« var tolv, kunne kun de fire bedst placerede tjenestemænd tildeles points for deres placering;

6 sagsøgeren var placeret som nummer seks og kunne derfor ikke få points for sin placering.

7 Sagsøgeren har gjort gældende, at de ansøgere, som har ret til forfremmelse, behandles forskelligt på grund af den skønsmæssige tildeling af tillægspoints, og at der derfor er tale om en overtrædelse af artikel 45;

8 navnlig indeholder bedømmelsesrapporten for den ene af de to tjenestemænd, der kræves slettet af listen over de tjenestemænd, som har de bedste fortjenester, hr. P., to gange vurderingen »over normalen« og en gang vurderingen »normal« i rubrikken »den tjenstlige indsats«, der efter den af Kommissionen anvendte beregningsmetode er den vigtigste rubrik og indeholdes i akterne, medens bedømmelsen af sagsøgeren i hver rubrik indeholder vurderingen »over normalen«;

9 i forhold til ansøgeren P. fik sagsøgeren flere points efter to andre af de fire objektive kriterier, anciennitet inden for lønklassen og anciennitet i tjenesten;

10 den vurdering, som generaldirektøren foretog af de subjektive momenter, faldt altså ud til sagsøgers skade, medens den mere objektive rubrik i hans bedømmelsesrapport, »tjenstlig adfærd«, talte mere til hans fordel.

11 Ifølge sagsøgeren har Kommissionen for de tjenestemænd, som kan forfremmes, vedtaget en bedømmelsesmetode, som, skønt den foregiver at være »objektiv«, i virkeligheden på grund af vægtfordelingen mellem henholdsvis de points, der tildeles efter objektive kriterier, og dem, som tildeles efter tjenestemændenes placering på de af generaldirektørerne udarbejdede lister, stiller generaldirektørerne og forfremmelsesudvalgene særdeles frit i deres valg;

12 sagsøgeren har navnlig anfægtet de tillægspoints, som er tildelt ansøgerne E. og P. for den placering, som generaldirektøren for generaldirektoratet V havde tildelt dem.

13 Hr. E. havde på tidspunktet for listens udarbejdelse kun tre års tjeneste i lønklasse A 5 og, skønt hr. P. havde ni års tjeneste i lønklasse A 5, fik han kun 20 points i sin bedømmelse, sammenlignet med de af sagsøger opnåede 30 points (det højst mulige);

14 det fremgår imidlertid af den mundtlige vidneforklaring, som generaldirektøren for generaldirektoratet V, hr. S., har afgivet, at hr. E. blev opstillet som nr. 1 på ranglisten på grund af hans arbejdes fremragende kvalitet;

15 det fremgår ligeledes af denne vidneforklaring, at hr. P. først var blevet placeret som nr. 5 på ranglisten, men at han blev rykket op som nr. 3 efter anmodning fra personaleudvalget, som navnlig havde fremført, at hr. P.'s alder (59 år) talte for hans forfremmelse, eftersom en tjenestemand i lønklasse A 5 efter nævnte udvalgs opfattelse i almindelighed burde være forfremmet til A 4, før han blev pensioneret;

16 hvis sagsøgeren, og ikke hr. P., var blevet placeret som nr. 5, er der intet, der tyder på, at personaleudvalget ville have grebet ind for at placere ham som nr. 3, hvilket den gjorde for hr. P. på grund af dennes alder;

17 selv om man kan rejse det spørgsmål, om ikke Kommissionen har tillagt generaldirektørernes vurderinger for stor vægt i forhold til de andre momenter i bedømmelsen, har Kommissionen imidlertid efter vedtægten beføjelse til, når den træffer beslutning om forfremmelser, at foretage udvælgelsen på grundlag af en sammenligning af de ansøgeres fortjenester, som kan forfremmes, efter den metode, som Kommissionen finder mest hensigtsmæssig, samt på grundlag af ansøgernes bedømmelsesrapporter;

18 det fremgår ikke, at Kommissionen har overskredet sine beføjelser ved at forfremme hr. E. og hr. P.;

19 sagsøgte vil derfor være at frifinde.

Vedrørende sagsomkostningerne

20 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2 bliver den part, der taber sagen, dømt til at afholde sagsomkostningerne;

21 sagsøgeren har tabt sagen;

22 i henhold til processreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de af dem afholdte udgifter i søgsmål, der er indbragt af ansatte ved Fællesskabet.

23 Omkostningerne i forbindelse med bevisførelsen afholdes af sagsøgte.

På grundlag af disse præmisser,

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1. **Sagsøgte frifindes;**
2. **hver af parterne afholder deres egne omkostninger;**
3. **omkostningerne i forbindelse med vidneafhøring afholdes af sagsøgte.**

O'Keeffe Donner Capotorti

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. juli 1976.

A. Van Houtte
Justitssekretær

A. O'Keeffe
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. REISCHL FREMSAT DEN 21. MAJ 1976. [1]

Høje Ret.

I den sag, som hr. De Wind, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, har anlagt mod denne, drejer det sig om problemer vedrørende forfremmelse af tjenestemænd til den nærmeste højere lønklasse inden for deres stillingsgruppe.

Sådanne forfremmelser foretages i henhold til personalevedtægtens artikel 45 på grundlag af en udvælgelse blandt de tjenestemænd, der har en minimumsanciennitet i deres lønklasse. »Udvælgelsen sker« — som det videre siges i artikel 45 — »blandt de tjenestemænd, der kan komme i betragtning ved forfremmelsen, efter sammenligning af deres fortjenester og de afgivne udtalelser om dem.«

For at sikre så ensartet en anvendelse som mulig af denne ret generelt affattede regel, udstedte Kommissionen i december 1970 en beslutning om den fremgangsmåde, som skal følges ved forfremmelser inden for en stillingsgruppe. Ifølge denne beslutning, som blev ændret

1 — Oversat fra tysk.